

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 1407226036
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1407226036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, proti žalovaným: 1/ A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. J. 9, L., 2/ E.. nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, K. R., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom Niťová 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, o zaplatenie 1.172,19 eur, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10Cb/37/2009, o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2016, č. k. 2Cob/232/2016-146, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 25. apríla 2016, č. k. 10Cb/37/2009-129 návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania a návrh žalovaného 2/ na zastavenie konania zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že nie je splnené podmienky na zastavenie konania voči žalovanému 2/, nakoľko v čase začatia konania bol síce žalovaný 2/ v konkurze, avšak uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K/15/2007-232 bol konkurz na majetok žalovaného 2/ zrušený. Uvedená skutočnosť nepredstavuje nedostatok podmienky konania, pre ktorý by bolo potrebné konanie zastaviť. Okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že vo veci sa začalo konať po zrušení konkurzu na majetok žalovaného 2/ dňa 8. januára 2014, kedy bolo konanie voči jednej z pôvodnej žalovaných - U. R. - zastavené na základe čiastočného späťvzatia žalobcu. Dovtedy bolo konanie prerušené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok U. R. podľa § 47 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zamietnutie návrhu žalovaného 1/ na prerušenie konania okresný súd odôvodnil tým, že neboli splnené zákonné podmienky na prerušenie

konania v zmysle ustanovenia § 109 O. s. p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) o odvolaní žalovaného 2/ rozhodol uznesením 10. augusta 2016, č. k. 2Cob/232/2016-146 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného 2/ ako hmotnoprávnej podmienky, ktorý by viedla k zamietnutiu žaloby, zanikol tým, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K/15/2007-232 bol zrušený konkurz na majetok žalovaného 2/. Pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Preto nie je dôvodom na zastavenie konania skutočnosť, že v čase podania žaloby nebol žalovaný 2/ pasívne legitimovaný.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dňa 14. októbra 2016 dovolanie, v ktorom uviedol, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný 2/ uviedol, že podľa ustanovenia § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nemohlo zákonne začať predmetné súdne konanie, nakoľko konkurz na majetok žalovaného 2/ bol vyhlásený skôr, ako začalo súdne konanie. Podľa názoru dovolateľa bol súd povinný konanie voči nemu aj bez návrhu zastaviť. Z tohto dôvodu má žalovaný 2/ za to, že neobstojí odôvodnenie súdu, že vada nedostatku jeho pasívnej legitímácie zanikla tým, že konkurz bol dňa 16. marca 2010 zrušený. Zároveň má dovolateľ za to, že neobstojí ani záver súdu, že konanie bolo prerušené aj voči žalovanému 2/ z dôvodu vyhlásenia konkurzu na pôvodnú žalovanú U. R., nakoľko nevystupuje v nerozlučnom spoločenstve na strane pôvodnej žalovanej, a teda nemohlo na neho pôsobiť zákonné prerušenie konania.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného 2/ písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného 2/ treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu možno podrobiť dovolaciemu prieskumu z hľadiska vymedzených dovolacích dôvodov, iba ak je dovolanie procesne prípustné.

7. Nesprávnym právnym posúdením (§ 432 C. s. p.) možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. Pokiaľ je však dovolaním napadnuté uznesenie uvedené v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p., nie je dovolanie procesne prípustné, ak dovolateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci (§ 421 ods. 2 C. s. p.)

8. V zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p. nie je dovolanie prípustné proti uzneseniu o zastavení konania (§ 357 písm. a/ C. s. p.), uzneseniu o odmietnutí podania vo veci samej (§ 357 písm. b/ C. s. p.), uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania (§ 357 písm. c/ C. s. p.), uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 357 písm. d/ C. s. p.), uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1 (§ 357 písm. e/ C. s. p.), uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnych, okrem odôvodnenia (§ 357 písm. f/ C. s. p.), uzneseniu o zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku (§ 357 písm. g/ C. s. p.), uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (§ 357 písm. h/ C. s. p.), uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku (§ 357 písm. i/ C. s. p.), uzneseniu o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (§ 357 písm. j/ C. s. p.), uzneseniu o povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva (§ 357 písm. k/ C. s. p.), uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o zabezpečení dôkazného prostriedku (§ 357 písm. l/ C. s. p.), uzneseniu o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ C. s. p.) a uzneseniu o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 (§ 357 písm. n/

C. s. p.).

9. Dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie konania, pričom namietal, že sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci.

10. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľom napadnuté uznesenie odvolacieho súdu pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 C. s. p. predstavuje uznesenie o zastavení konania v zmysle ustanovenia § 357 písm. a/ C. s. p. Uznesenie o zastavení konania predstavuje nielen uznesenie, ktorým súd konanie zastavil, ale aj uznesenie, ktorým súd procesný návrh sporovej strany na zastavenie konania zamietol. V zmysle uvedeného sa v rozhodovanej veci dovolateľ nemôže domáhať preskúmania (ne)správnosti právneho posúdenia odvolacím súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie) s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p. Opačný výklad, podľa ktorého by proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie konania bolo dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. a proti uzneseniu o zastavení konania by bolo dovolanie podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. neprípustné, by odporoval úmyslu zákonodarcu, ktorý bol sledovaný prijatím novej procesnej úpravy. Na zdôraznenie tohto záveru najvyšší súd uvádza nasledovné:

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam (I. ÚS 4/2011). Pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti už právoplatnému rozhodnutiu súdu vykazujúcemu atribúty záväznosti a nezmeniteľnosti. Dovolanie v systéme opravných prostriedkov nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 4Cdo/280/2013, 7Cdo/92/2012, 3Cdo/539/2014).

12. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Preto má najvyšší súd posudzovať otázku prípustnosti dovolania v občianskom súdnom konaní skôr reštriktívne (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/186/2012).

13. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou. Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť:

1. Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí. Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení.

2. Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané ako podstatný prvok napĺňania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

14. Úloha odvolacieho súdu zjednocovať judikatúru v zmysle prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. je viazaná na kritérium zásadnej právnej významnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. V zásade uvedené kritérium sa týka meritórnych rozhodnutí (rozsudkov) a z nemeritórnych iba tých, ktorými súd rozhoduje o zásadných otázkach týkajúcich sa rozhodovanej veci (napr. konania, v ktorých súd rozhoduje uznesením). Za takéto rozhodnutia nemožno považovať procesné rozhodnutia, ktoré sú zákonom vylúčené z odvolacieho prieskumu, resp. rozhodnutia, proti ktorým nie je v zmysle právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 prípustné ani odvolanie (viď ustanovenie § 355 ods. 2 C. s. p.).

15. Vylúčenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. proti uzneseniam uvedeným v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. vychádza z účelu týchto rozhodnutí. Uznesenia

vymedzené v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. predstavujú procesné rozhodnutia odvolacieho súdu, t. j. také, ktoré súd vydá bez toho, aby vec vecne prejednal a preto ich prieskum dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia je logicky vylúčený. Už z definície týchto uznesení je zrejmé, že vzhľadom na okruh otázok, ktoré riešia, je súčasne potrebné, aby o riadnom opravnom prostriedku, odvolaní proti nim, odvolací súd rozhodol v primeranej, pri niektorých prípadoch i zákonom určenej lehote, keď by ani prieskum dovolacím súdom nemal žiadne opodstatnenie.

16. Záver, že uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 C. s. p. predstavuje uznesenie o zastavení konania podľa § 357 písm. a/ C. s. p., vyplýva aj z rozhodnutí najvyššieho súdu vydaných v exekučných veciach (viď napr. uznesenia sp. zn. 1Cdo/308/2006, 3Cdo/306/2008, 3Cdo/130/2009, 5Cdo/327/2009, 4Cdo/207/2012, 3ECdo/139/2013, 5Oboer/11/2016), na ktoré možno podporne poukázať pri posudzovaní otázky prípustnosti dovolania v rozhodovanej veci (bez ohľadu na skutočnosť, že uznesenie o zastavení exekúcie ako rozhodnutie vydané podľa osobitného predpisu nie je uznesením o zastavení konania podľa § 357 písm. a/ C. s. p. - pozn. dovolacieho súdu). V zmysle uvedených rozhodnutí sa za rozhodnutie o zastavení exekúcie považovalo nielen rozhodnutie, ktorým súd exekúciu zastavil, ale aj rozhodnutie, ktorým exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

17. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že dovolanie žalovaného 2/ v rozhodovanej veci smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p. procesne neprípustné. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd dovolanie žalovaného 2/ odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.